

ОД ИСТОГ АУТОРА

Кинеска освета

Владари из сенке – I том

Владари из сенке – II том

Тајне лоповског заната – I том: Љубав са Пинк Пантером

ТРИЛОГИЈА ИСЛАМСКА РЕПУБЛИКА НЕМАЧКА

Страхови моћника

Британски печат

Мосадова мета

СЕРИЈАЛ ТЕОРИЈА ЗАВЕРЕ

Приручник за освајање власти

Титова клетва

Школа за убице

Немилосрдни шпијуни

СЕРИЈАЛ ПРОФЕСОРИ СМРТИ

Носачи ковчега

Руски протоколи

Француски лавиринт

ДЕЈАН ЛУЧИЋ

**ПРОФЕСОРИ
СМРТИ 3**

ФРАНЦУСКИ ЛАВИРИНТ

— Laguna —

Copyright © 2020, Дејан Лучић
Copyright © овог издања 2020, ЛАГУНА

Kupovinom knjige sa FSC oznakom pomažete razvoj projekta
odgovornog korišćenja šumskih resursa širom sveta.

NC-COC-016937, NC-CW-016937, FSC-C007782

© 1996 Forest Stewardship Council A.C.

За драгоцену помоћ при писању ове књије захваљујем Виктору Филајову, генералу ГРУ-а у пензији, свом сину Вови Лучићу, својој сугрузи Горгани Лучић, Милану Глијоријевићу, Томиславу Ташчијевићу, Дејану Преочанину, Драјану Марковићу Лејонару, Јелени Симић, Роберту Валдецу и Александру Јовановићу.

САДРЖАЈ

Операција <i>Париз</i> почиње	11
Ко и зашто потпаљује буре барута?	19
Да ли је ЕУ фашистичка или нацистичка питање је сад	23
Агент руске приватне војске <i>Вајнер</i> стиже у Париз	44
Романтични сусрет у Паризу	56
Пољубац као на <i>Тийанику</i>	61
Монмартр, сусрет са Богданом Богдановићем	74
Арон Рубенштајн ми открива израелско гледање на побуну у Француској	93
Како је срушен авион у коме је био председник Македоније.	101
Ко је имао мотив, али и могућност да обори авион македонског председника	114
Волтер жели да упозна моћ „дубоке државе“	127
Како се улази у високо друштво Париза	136
Мале тајне „дубоке државе“	143
Елита корумпира политичаре, интелектуалце, радничке вође	149

Клод, пуковник ДСТ-а, открива ми како је Француска окупирана	157
Почињем рад у „Мосадовом центру“ у Паризу	170
Милион и по евра сваком троцкисти који уђе у Европски парламент	178
Разговор са француским обавештајцем у „Мосадовој кући“	185
Ко води рат против хришћана?	201
Која формула је искоришћена за паљење цркве Нотр Дам?	207
Паљење цркве Сен Силпис као проба формуле „врућа снага“	212
Арбен открива ко стоји иза убиства новинара Беџира Рабанија у Шведској	221
Тајна јеврејске кабале	227
Кабала има много велова	232
Колико магија влада политиком	238
Од вавилонске магије до модерних сатаниста	247
Либерализам је банкарски нацизам	252
Операција <i>Дама</i> почиње – Нотр Дам	261
Подметање пожара у катедрали Нотр Дам	268
Мишел Зеленкамен открива корене рата против хришћанства	275
Траг води од четврти Маре	294
Волтер је дефинисао питања која постају смисао његове мисије у Паризу	298
Јелена Смит упозорава Олега	314
У паклу се говори хрватски	322
Снуф који више није игра	328

Атентат на Олега Долгорукова	335
Заслужена смрт Дамира Фелдија у септичкој јами . . .	341
Мишел добија задатак у Лондону	349
Проналажење менаџера смрти	351
Мишел је обавила свој први шпијунски задатак	354
Мишел подноси рапорт Олегу	363
Велики залогај за мале чељусти	366
Ћерка Ричарда Итна је киднапована	369
Припрема атентата на Макрона и Путина	372
Сусрет са инжењером Венсаном Таболтом	379
Припремне радње за атентат на Путина и Макрона . .	384
Уценом се врбује обавештајна легенда	399
Сер Итн је уцењен ћерком Хајди.	402
Припрема за магијски атентат – пулса де нура	407
Операција <i>Иран</i> је копија плана разбијања Југославије .	412
Бактерија синтија и вирус корона 2025 нападају руске подморничаре	416
Тајна која убија – „рајско острво“ – место где се склањају „мртви“ агенти од утицаја	419
Како може да се изврши атентат на Путина	424
Добар посао у Брегансону.	427
Убица мора да буде из унутрашњег круга Макроновог обезбеђења	431
Санела открива слабу карику у Путиновом и Макроновом обезбеђењу	439
Колико тата воли сина?	443
Тата воли сина, спреман је да убије како би га спасли. .	446
Киднаповање дечака на Ташмајдану	455
Карика пуца	457

Ако превари, Санели ће отац и мајка бити скувани459
Рицин у праху треба да убије Макрона и Путина463
Лазар бежи са јахте467
Магија убија атентаторе470
О аутору479

ОПЕРАЦИЈА ПАРИЗ ПОЧИЊЕ

Париз, 19. јануар 2019.

Авион *Ер Србије* слеће на време на Аеродром „Шарл де Гол“. Систем „Косовских заветника“ боље функционише у Паризу него што сам се надао. Гоца и ја, са коферима, излазимо, помало збуњени трагамо погледом за поузданим човеком који треба да нас дочека. Осмех на лицу једног наочитог Србина из Земуна враћа нам радост.

– Добар дан, ја сам Марко Ерцег.

Схватио сам да је мој друг Преле, Београђанин из Париза, индоктринирао све оне који се осећају патриотама мојим књигама или бар видео-клиповима. Сва врата су ми отворена. Непознаница ми је како ће ме примити Французи из бунтовничке организације *Жуџи њрслуци* – треба да за ову књигу откријем ко вуче конце из сенке, а то личи на шпијунски посао. Ако то откријем, знаћу ко ће организовати грађански рат. Просто, зар не?

Да бих открио ту тајну, обратио сам се свом добром другу Драгану Марковићу Легионару, некадашњем припаднику Легије странаца.

Драган Марковић Легионар са аутором

Марко нам убацује кофере у гепек велике шкоде суперџ и крећемо према центру Париза. Распитујем се колико су Арапи и црнци окупирали центар. Марко се смешка и каже да је центар бео и пун туриста из Кине и Јапана, а да је периферија опасна, тако да ни полицајци тамо не смеју да уђу јер их гађају фрижидерима са спратова.

Еlegantна црна шкода суперџ прилази Тријумфалној капији, провлачи се кроз гужву а затим пролази поред нове руске цркве са традиционалним, златним куполама, коју ја одмах називам „Путинова црква“. Марко се окреће ка мени и каже:

– Близу смо, улазимо у Улицу Малар, где је и хотел са истим именом. То је најбоље лоциран хотел, на око километар од Тријумфалне капије и Шанзелизеа, а у другом правцу је Ајфелов торањ. На хошку вам је Улица Сан Доминик из које се види торањ, који је ноћу чаробан. Са

ове позиције се свуда може пешке. Сви моји рођаци овде одседају.

– Како си рекао да се зове?

– Хотел *Малар*, улица Малар.

Сместисмо се у собу. У фрижидеру нас чека шампањац као добродошлица газде хотела Томија и његове супруге. Кажем Гоци кроз смех:

– Живот са Дејаном Лучићем је ходање по црвеном тепиху.

Она се смеје.

Брзо смо се распаковали. Одлазимо са Прелетом, човеком који одлично познаје душу престонице Француске, на ручак, недалеко од нашег хотела. Седимо у башти кафеа *Централ* у Улици Клер 47. Док чекамо хамбургере, пијемо светло пиво. Гоца је поручила бифтек и пије црно пиво. Разговарамо о Паризу који се мења, пропада, али задржава

Руска новинарка Дарија Асламова на протесту „жутих прслука“

достојанство, као отмена дама. Францускиње не спадају у лепе жене, као Српкиње, али имају мазност и шарм. Гоца после дуже опсервације констатује да су Београђанке боље обучене од Парижанки.

Питам Прелета како живе имућни у Паризу. Одговара кроз смех:

– Како ко. У центру живе буржуји и боеми. Скраћено се то каже „добо“. Једни зарађују новац на глупости људи, а други на замајавању и заглупљивању Француза.

Тражим објашњење.

– Глупост људи из целог света је што стоје у реду да купе фирмирану робу брендова као што су *Луј Вийон*, *Хермес*, *Гучи*, сматрајући да тиме добијају статус у друштву.

– Како се овде добија статус?

– Самим чином рођења у породици која већ има статус. Такви не морају да купују скупу робу да би им се свет клањао.

– А ко су они који зарађују на заглупљивању Француза?

– Новинари који обмањују народ ширећи страх од Руса, мржњу према Србима, симпатије према Американцима... Затим такозвани интелектуалци који подржавају све што је неморално и накарадно, који презиру хришћанство, подстичу рат против хришћана а храбре муслимане да згазе Французе.

– Преле, можеш ли да будеш мало прецизнији?

– Могу, укључи интернет, ево ти шифра вајфаја кафеа, послаћу ти линк за текст па сам студирај.

Послушах га и добих текст:

ФРАНЦУСКИ МИНИСТРИ МИЛИОНЕРИ

Горан ЧВОРОВИЋ | 18. децембар 2017.

Емануел Макрон није без разлога проглашен за председника богаташа. Од 32 министра више од трећине баш је имућно.

Француског шефа државе Емануела Макрона бије глас да је „председник богатих“, мада он упорно покушава да се отараси ове етикете, али најновији подаци који показују имовинску карту министара у француској влади не иду му на руку.

Високо тело за транспарентност политичког живота је објавило да више од трећине министара од 32 члана владе поседује, у еврима, милионско богатство. Чак једанаесторо њих су милионери! Истовремено, све је више Француза који позивају оне што одлучују о њиховој судбини да покушају бар један месец да живе са реалним примањима.

Хазард судбине је хтео да најбогатија у реду државних одличника буде Мјуријел Пенико, у чијем портфељу је министарство рада, у тренутку када многобројни Французи покушавају да се запосле. Њена имовина процењена је на 7,5 милиона евра. Између осталог, власница је куће у отменом париском предграђу вредне 1,3 милиона евра, а има и викендицу од 340.000. Штедња књижица, животно осигурање и остали иметак вредни су 5,9 милиона. Пенико је, иначе, као директорка службе за запошљавање при компанији *Данон* од 2012. до 2014. зарадила 4,74 милиона.

Одмах иза ње је Никола Ило, министар задужен за екологију. Овај велики борац за очување човекове околине „тежак“ је чак 7,2 милиона. Између осталог, власник је куће од 240 квадрата у Бретањи која вреди 1,5 милион, куће од 300 квадрата на Корзици процењене на више од милион, а сувласник је и неких других некретнина, од атлантске обале до планинских превоја Савоје, у укупној вредности од 1,9 милиона.

Од ауторских права своје чувене емисије *Ушујаја*, која је посвећена очувању природе, зарадио је 3,1 милион. На текућем рачуну и штедњи има 1,17 милиона. Занимљиво је да министар екологије поседује чак шест аутомобила, два мотоцикла, од којих је један електричан, и брод на моторни погон.

Следи министарка културе Франсоаз Нисен, бивша власница издавачке куће *Акт Сид*, са 4,6 милиона, од чега 600.000 у некретнинама. За њом, највише иметка има министарка здравља и солидарности Ањес Бизен, око 2,5 милиона, а онда министарка војске Флоранс Парли, с нешто више од два милиона, у шта је укључен и стан од 200 квадрата у Паризу. Још једна дама, министарка европских послова Натали Лоазо, не може да се пожали на сиромаштво са 1,8 милиона вредности које поседује.

У леђа им, по богатству, гледају премијер Едуар Филип и министар економије и финансија Бруно ле Мер, с имовином процењеном на по 1,5 милион. Портпарол владе Кристоф Кастане има 1,3 милиона, а двојица левичара, министар унутрашњих послова Жерар Колом и спољних Жан-Ив ле Дријан – по милион. Најсиромашнији је најмлађи, Жерал Дарманен, који је пријавио свега 48.000 евра, у шта је урачунат и полован аутомобил од 8.000 евра. А баш у његовом министарском домену је буџет целе Француске..

Дижем поглед са екрана телефона и тражим од Гоце свеску где бележим имена и богатство. Треба да сазнам ко су ти људи против чије владавине је француски народ.

Бележим:

1. Мјуриел Пенико, министарство рада – 7,5 милиона евра
2. Никола Ило, министарство екологије – 7,2 милиона евра
3. Франсаз Нисен, министарка културе – 4,6 милиона евра
4. Ањес Бизен, министарка здравља – 2,5 милиона евра
5. Флоранс Парли, министарка војске – више од два милиона
6. Натали Лоазо, министарка европских послова – 1,8 милиона
7. Едуар Филип, министар економије – 1,5 милиона евра
8. Кристоф Кастане, портпарол владе – 1,3 милиона евра

9. Жерар Колом, министар унутрашњих послова – милион евра

10. Жан Ив Ле Дријан, спољни послови – милион евра

Враћам поглед на телефон и гледам како је председник републике прославио рођендан:

Опозиција је гласно критиковала протеклог викенда председника Макрона због тога што је одлучио да свој четрдесети рођендан, који пада у четвртак, неколико дана раније прослави у кругу пријатеља и породице у дворцу Шамбор, пребацијући му ројалистичке и монархистичке манире. Из председничког окружења су поручили да је Макрон изнајмио приватни смештај у околини дворца, по цени од осамсто евра за викенд. Централна прослава била је предвиђена у једној од сала дворца који је подигао Франсоа Први и који је био познат по пријемима током лова у време Луја Петнаестог.*

Дижем поглед и кажем:

– Добио сам одговор, питање је да ли ће Макронова жена Брижит рећи „жутим прслуцима“: „Једите колаче“?

Преле, подижући чашу пива стела артоа, одговори:

– Неће, она је језуита, они говоре оно што народ жели да чује. Пусти то, уживај у храни. Знаш да је Маркс рекао да су Французи матадори философије уживања. Инсистирам на овоме „с“ у философија јер је мудрост софија, а не зофија.

Климам главом и питам Прекија:

– Сви ови министри су богатство стекли радом, наслеђем, корупцијом?

Преки се смеје и шеретски ми одговара:

* <http://www.novosti.rs/%D0%B2%D0%B5%D1%81%D1%82%D0%B8/%D0%BF%D0%BB%D0%B0%D0%BD%D0%B5%D1%82%D0%B0.479.html:701702-Francuski-ministri-milioneri> – приступљено 9. 3. 2020 (датум приступа свим осталим веб-страницама је исти).

– Својим радом, а наслеђем корупције. Ову земљу вековима поткрада политичка елита и нико не одговара. По томе је Србија мала Француска.

Храна стиже.

– Глад је, Преки, најбољи зачин, али ови хамбургери су фантастични и без тог зачина.

Полако довршавамо оброк. Зовем Драгана Марковића да му јавим да смо стигли. Не јавља се.

– Мислим, Дејане, да је данас боље да се прошетате. Јануар је а топло је. Сунце сија, уживајте!

Гоца се насмеши и рече:

– Идемо да гледамо излоге на Шанзелизеу.

Ми се погледасмо. Гоца се насмеја. Схватили смо да је то земунски хумор.

Ухапшени „жути прслук“

КО И ЗАШТО ПОТПАЉУЈЕ БУРЕ БАРУТА?

Париз, 20. јануар 2019, јутро

У хотелу *Малар* интернет је бесплатан. Гоца спава, укључујем телефон и тражим текст неког озбиљног новинара о побуни народа у Паризу. Човек у кога имам поверења је Никола Врзић. Налазим његов текст од 8. 12. 2018.

Скидали смо главе и за мање од овога; Срушимо буржоазију; Мај '68 – децембар 2018. Ово су неки од графита које је шефица париског дописништва *Гардијана* видела на Тријумфалној капији после протеста „жутих прслука“ који су се претворили у жестоке обрачуне с полицијом.

У покушају да смири нереде, француски председник Емануел Макрон најпре је на шест месеци суспендовао, а онда и потпуно укинуо одлуку своје владе о подизању такозване еколошке таксе за гориво, чије је увођење и послужило као окидач за протесте „жутих прслука“. Међутим, Французи нису врапци и не желе мрвице које им влада даје. Они желе багете, поручују „жути прслуци“ и најављују нове протесте, почев од данас, дана који се проглашава за својеврсни Дан де.

Кад смо већ код хлеба, они колачи Марије Антоанете који су јој можда дошли главе још се не спомињу, али француске власти се, према писању *Фигаџоа*, прибојавају напада демонстраната на Јелисејску палату и чак тврде да је могућ и покушај пуча. Због тога ће овог викенда широм Француске на сузбијању демонстрација бити ангажовано додатних 89.000 полицајаца, а друштвене мреже преплављене су снимцима оклопних возила војске и жандармерије на путу за Париз.

Дижем поглед. Врзић скреће пажњу на могућност пуча! „Жути прслуци“ могу улетети у Јелисејску палату и ухапсити Макрона а можда га и убити. Преплашени председник републике је због тога ангажовао 89.000 полицајаца и жандарма и оклопна возила. Макрон од мене добија надимак Микрон.

Идем на текст: Зоран Миливојевић, бивши амбасадор, дефинише узрок побуне:

Успех „жутих прслука“ базира се на општем незадовољству које постоји у Француској, а разлог томе је висок степен економске неједнакости и расподела националног дохотка. Треба подсетити да је Макрон, по доласку на власт, променио Закон о раду и тиме учинио уступак крупном капиталу, који му је и омогућио да дође на место председника. Истовремено, нижи слојеви друштва додатно су оптерећени и додатно им је снижен животни стандард. Све је то допринело избијању протеста.

Стоп! Наишли смо на окидач. Макрон је променио Закон о раду и тиме учинио уступак крупном капиталу, односно Ротшилдима који су га довели на власт. Моји извори ми скрећу пажњу да се Макрон замерио и неким јаким капиталистима, Французима, о којима ништа не знам.

Зоран Миливојевић скреће пажњу:

А Макронов додатни проблем – зато што сад не може да изнутра контролише политичке процесе – састоји се у томе што је протест заиста општенародни, наиме, нису га иницирале странке, иако су и крајња десница и крајња левица, Марин ле Пен и Жан-Лик Меланшон, подржале демонстранте.

Застајем. Макрон, односно тајна полиција, каже Миливојевић, не може да контролише побуну јер иза ње не стоје странке. То значи да странку Марин ле Пен, која слови за десницу, и странку Жан-Лика Меланшона, као левицу, контролишу агенти од утицаја. Страх од Ротшилда влада код елите! Зоран Миливојевић, бивши дипломата, дефинише:

Степен репресије је страшно висок, ухапшене су стотине људи, има повређених и мртвих. И то сведочи о степену незадовољства, али и о страху режима од губитка позиција. Ипак, основни проблем лежи у самом неолибералном концепту.

Систем је, једноставно, постао пренапрегнут и овако више не може. Зато је потребно тражити нове политике, а Макрон, иако је ново лице, представник је оне старе политике, и баш зато се сада суочава са озбиљним проблемима.*

Дижем поглед са екрана. Размишљам ко стоји иза побуне против Макрона, а што може значити и против Европске уније. Да ли је то тим око Доналда Трампа, можда Стив Бенон?

Бранко Павловић додаје:

Потпуно су на истом трагу, али у различити појавним облицима, и Брегзит, и избор Доналда Трампа у САД и нове владе у Италији и Аустрији, али и превирања у Немачкој, где се завршава ера Ангеле Меркел.

* <https://rs.sputniknews.com/analyze/201812081118097214-francuska-narod-protesti/>.

Аутор са француским жандармом, борцем против *Анџифе*,
у Паризу

Реч је о свеобухватном таласу који каже: нећемо тај неолиберални концепт у ком се одлуке доносе мимо грађана а у корист енормно малог броја бесрамно богатих људи. Тај талас је незаустављив зато што пуца концепт који је увек подразумевао да макар Америка, Француска, Немачка, Британија и Италија буду ослонац, и види се да та наддржавна структура виси у ваздуху.*

Дижем поглед са текста. Нико не даје одговор ко стоји иза протеста. Знам да је народ увек инертан, неко даје новац из потаје. Да ли је то Стив Бенон, Трампов пријатељ и саборац против „дубоке државе“, или неки други богаташ? Можда чак и Француз?

* <https://rs.sputniknews.com/komentari/201812171118190532-zuti-prsluci/>.